

Ἄχ! καὶ μέγα προβατάκια μ',
ἄχ! λαχέιο μ', ἄχ! χαρὶνικα μ',
ἐξασημένα γραμματάκια μ',
δὴλα περισσευματάκια μ'.

Ἄχ! ἡ σύμβασις ἐκείνη!... Θεὸς ἰσχωρόστην λέγε τώρα...
σύντροφέ μου, τείνω τούτα;
ἄχ! μεμύρια περιττούτα,
ἄχ! ἄντιο Λευκόρα.

Σχοῦγγα θέλω γὰρ γεινῆαι,
γὰρ νὰ 'μπαῶ καλὰ 'στὸ μάτι
τοῦ γαλιῆν τοῦ Κορσζάνη.

Ζάπα μ', Νίκα μ',
μέλι μ', γλόια μ',
Νίκα μ', Ζάπα μ',
κίτρο μ', φράπα μ'.

Σχοῦγγα μόνος μου θὰ κάνω... Κάντε, θὰ τὸ μετανοήσω.
ἔσκουσε κ' ὁ Θεοδώραξ πῶς ἐγὼ σοῦ δίνω γνάσεις.
Μόνος σου χωρὶς ἐμένα θάσαι γὰρ τὸ πανηγύρι...
μὲ τ' ἀνήμι τοῦ Βουδούρη δὲν θὰ ὀθῆς ποτὲ χαίρι.

Μοῦ εἰχτησαν οἱ φίλοι σου
κ' ἡ γάτας σου κ' οἱ σκύλοι σου,
μὰ δὲν ἐσχητῶ τὸ εἰζήμο καὶ τοῦ φυλακισμένου,
τοῦ Σιάη, ποῦφαίε πολλά,
μὰ τούκαμιν πολὺ καλὰ
νὰ τὸν καθίσουν 'στὸ σκαμνὶ τοῦ κατηγορουμένου.

Σχοῦγγα θὰ κάνω μόνος μου γὰρ ὁ ἔξαφανίσω,
ἔπταξε τὸ πούλιμα σου, σούφρυε τὸ λαυράκι,
θὰ πῶ νερὸ τῆς λησμονηδῆς γὰρ νὰ σὲ λησμονήσω
καθὼς ἐκείνο τὸ χαρὶ, ποῦ'γαγα 'στὸ Λουτράκι.

Σχοῦγγα μ', κλίκα μ',
Ζάπα μ', Νίκα μ',
Νίκα μ', Ζάπα μ',
πᾶμε, πᾶμα'.

Π. — Τὴν ἀκουσε τὴν ἐπαρδὸν τοῦ νέου μας τσοπάνη;
Φ. — Τὴν ἀκουσα... κ' ἀπὸ μακρὰν 'στὴν ἀκοήν μου φθάνει.

Μῆλα μ', σῦκα μ',
Ζάπα μ', Νίκα μ',
Νίκα μ', Ζάπα μ',
Π. — Νὰ μὰ φάπα μ',

Φ. — Καὶ τώρα, Περιπέλιο μου, μὲ κλαπαδόρα σήκω
καὶ τὸν Καλογερόπουλο νὰ ψάλλωμε τὸν Νίκο.

Κ' ἐγὼ τὸν νέον Ἰγούργιον τὸν ἐκτιμῶ πολὺ...

Π. — Ἄειτος κ' ὑπεράδειος ὁ Νίκος, Φασουλῆ.

Νὰ βροῖ κ' αὐτὸς περισσεύμα, νὰ κῆνη καὶ ρουσοφέτα.

Φ. — Σῶπα καὶ 'στὸν Σιμόπουλον ὁ Κόντες λέει τέτοια:

Κ' ἂν ἀπὸ μέγα χάρσιες πάντα νὰ μ' ἀγαπᾷς,
θυμῶνος πῶς περῶσαμ κ' ἐνὸς Ἀρχῆς κ' ἐν τέλει...
μὴν κῆνης σχοῦγγα μόνος σου, μήτε κ' ἄλλοδ νὰ πῆς,
μὲ τέτοια μῆμη, σούτρυσε, κανεὶς δὲν θὰ σὲ θέλῃ.

Π. — Πανίλημονες πολιτεῦται, πόσα φαράκια πίνετε
γὰρ τὰ κοινὰ συμφέροντα...
μὰ πᾶμε καὶ 'στὸν γέροντα,
ποῦ κἀνὲ βροδὸν μάζωξις 'στὸ σημεῖο τοῦ γίνεται,
καὶ πᾶν ἡμέτεροι πολλοὶ
κ' ἐν παρομοίαις ὁμιλεῖ.

Φ. — Εἶπε καὶ γὰρ τὴν σύμβασι πῶς εἶναι σὰν μπατήρα
μὲ σκάλιας γλιστερὰς,
κ' ὁ κύριος Σιμόπουλος ἐγλιστήσῃ ἐκεῖ πέρα
κ' ἔπαθε συμφορὰς.

Τοὺς λέει τόσα χωρατὰ, κ' οἱ φίλοι μὲ τάστεια
ἐξέχονουν τὴν ηἰστοία.

Κ' ἂν' τοῦ βροδίου τὸ κέρατο τὸν ἀρχηγὸς περῆ...

Π. — Πνευματώδης κύριος ὅταν δὲν κυβερνᾷ.

Φ. — Πι σκαπτικοί, τί νόστιμοι τὸν Θεοδώραξ οἱ λόγοι,
κ' ἔχει τὰ κέρατα του μὴν λὲν ὁ τὸν Θεομῶν μπαμπούλας,
κ' ἐν' ἑνὸς γέρος νεαρὸς χωρὶς ποτὲ νὰ τρώγῃ
μήτε γρασίδι τοῦ κοῦ, μήτε καὶ τῆς σακκούλας.

Π. — Δουπὸν ἔς πᾶμε γρήγορα κ' ἐμεῖς, βρὲ Φασουλῆ,
ν' ἀκούσωμε πῶς σαρκασμοὺς τοῦ Μεριοτοφελῆ.

Ἄστῆς Βάργηνας τῆς Ράβεν τὸν τιμημένον θάνατον
τόσα κορίτσια δύστυχα τὴν ἐκλάναν σὰν μάννα των,
κ' ἂν' δὴα πλουσιώτερο 'στὸ μνημα τῆς ἐφῆνη
μᾶς ὀρφανῆς φτωχολογῆς ἄδατο στεφάνι.

Θερμὸν εὐχαριστήριον πρὸς ἀγνωστὸν μας κύριον.

Μείσα 'στῆς νέας κρείσσας ἐκείνην τὴν κραιπίλην
τὸν ἀγνωστὸν μας κύριον εὐχαριστοῦμεν πάλιν,
ὅπου κ' ἐμπράκτως ἐκτιμῶ τοῦ Φασουλῆ τὴν λύραν,
κ' ἤθελα νὰ τὸν ἠγούριζα γὰρ τὴν καλὴν μου μοῖσαν.
Θ' ἀποκριθῶμεν δὲ κ' ἐμεῖς, ὅσταν μας φανῆ,
πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν του, τὴν τόσον εὐγενῆ.

Ἄγγιλλεὸς τοῦ Παράδου, ποιητὸ μὲ ἀμνηστότου,
ἑνὰς τόμος ἐξεδόθη ποιημάτων ἀνευδύτων...
ποῖος ἐμπνευσὶν δὲν ἔδωκε κ' ἑνα λόθον τῆς ψυχῆς του
εἰς τὴν μοῖσαν τῆς παρῆδος, εἰς τὴν μοῖσαν τὸν ἐρωτικῶν;
Τίς τὸν πρόταον μὲς ὀνειρῶν δὲν θ' ἀναπολήσῃ ἡμέρας
καὶ νεότητος χιμαίρας;
Ἄνας τόμος ποιημάτων, ὀστροῦ, κἀλλους, ἐρωσιαίας,
τὸν σούτρυα, τὸν γεραίρα...
εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον θὰ τὸν βροῖτε τῆς «Ἐστίας»
καὶ παρὰ τῷ Σαλιβέρο.

Τάδε καὶ πάλιν 'στὸ κοινὸν ὁ Φασουλῆς κηρύττει:
εἰς τὸ Φωτιῶν ἐρέσειε τοῦ τραπεζομοσίου,
καὶ πᾶσαι τῆς Ἐθνικῆς χαρτιὰ λαχειοφόρα
μήπως ἀνοίξῃ ἡ τύχη σας καὶ σὰς ἀφῆσ' ἡ φάρα.
Ἡ Τύχη καταφθόνον βεβαίως ἔχει κῆνες
ἐκεῖνο τὸ περιφθῆμο Γραφεῖο τοῦ κῆρ Γάγγη.
Ἐστῆρ' ἐκεῖ τὸ σπῆν τῆς, ἐκεῖ τὸ μαγαζὶ τῆς,
καὶ δὲς τὸν κλῆρον τυχέρος σμοσιπᾶ μετ' ἀσσοτείας...
ἐλατῶνας πάλιν κέρδιον Παπὰς ὁ τραπεζιῆς,
μὰ κ' ὁ Παπανδρέουλος, τοῦ Πύγου κημηματίας.